

BESPLATNO

WEB IZDANJE:
www.zelena-istra.hr

KOLOVOZ I RUJAN
2013.

Kad vlasti skrivaju informacije, građani ne mogu sudjelovati u odlučivanju

Kako bi se znalo što učiniti, kako djelovati, potrebno je imati znanje, relevantne informacije o budućim projektima, odlukama, propisima... Nije sva-ki odgovor koji daju nadležni, zaista i odgovor. Netočne, ne-potpune, nepravovremene in-formacije ili informacije koje ne govore ništa, također spadaju u kršenje Konvencije

"Tigar, riba ili drveće ne mogu govoriti, priroda nema glasa, ona umire u tišini, pa zato ljudi moraju za-stupati njene interese i govoriti umjesto nje. Državna administracija smatra da je okoliš u njenom vlas-ništvu. No, on to nije, on pripada

svima nama", riječi su to uglednog profesora i suca dr. Ludwiga Kra-mera, vodećeg stručnjaka na području okolišnog prava u Europi, koji je više od tri desetljeća radio u sre-dišnjoj upravi za zaštitu okoliša pri Europskoj komisiji u Bruxellesu. Ove riječi i dalje nadahnju brojne aktiviste, suce i druge građane koji se zalažu za očuvanje prirode, a samim time i čovjeka, odnosno sve one koji žele da duh Konvencije o pristupu informacijama, sudjelova-nju javnosti u odlučivanju i pristpu-pravosuđu u pitanjima okoliša (skraćeno: **Aarhuška konvencija**) zaista zaživi, a ne samo na papiru.

Pravo na pristup informacijama – prvi korak ka sudjelovanju javnosti u okolišnom odlučivanju

Prvo što je potrebno da bi se utjecalo na okoliš i branilo pravo na zd-rav život je imati pristup relevan-tnim informacijama o budućim projekti-ma, odlukama, propisima, a što u pravilu vlasti nastoje što više za-taškati, štiteći pri tome interesu in-vestitora, umjesto javnosti. Na pri-mjer, ako se želi izgraditi tvornica ka-mene vune, tada će nadležni u me-dijima prezentirati samo dio projek-ta, onaj o zapošljavanju ili o pove-ćanju prireza općine, a informacije o utjecaju na zrak, podzemne vode ili zaštićena staništa, pokušat će za-nemariti ili umanjiti. Posebno je spor-no kada, a što je slučaj u Hrvat-

skoj, investitor angažira i plaća uslu-gu pisanja studija utjecaja na okoliš koja time po prirodi stvari ne može biti objektivna. Rad povjeren-stava Ministarstva zaštite okoliša ko-ja ocjenjuju vjerodostojnost studija utjecaja na okoliš u pravilu liče na farsu koja služi samo da navodna struka amenuje studije. Rijetki su zaista stručni i nepotkuljivi poj-e-dinci koji se usude protiviti takvim unaprijed dogovorenim planovima. Jedan od takvih primjera je Velimir Šimićić koji je smijenjen s mjesta predsjednika povjerenstva koje je oc-jenjivalo studiju utjecaja na okoliš golf projekta Brkač čim je pokazao neslaganje s gradnjom gigantskog apartmanskog naselja podno Moto-vuna. O svemu tome građani ne zna-ju ništa ili malo.

Bez pravih i potpunih informacija, građani ostaju nezainteresirani za po-stupak donošenja odluka. Kad jed-nom istina o štetnosti prokuri u jav-nost, u pravilu angažmanom udruga za zaštitu okoliša i novinara koji ni-su potrkala vladajućih, projekt je već toliko odmakao da ga se teško može zaustaviti.

Upravo je stoga pravo na pristup informacijama temeljni stup Aarhuške konvencije bez kojeg se ne mo-že ostvariti ni drugi - pravo na uče-šće javnosti u odlučivanju o okoliš-nim pitanjima. Koliko je važno ovo prvo pravo, govorи i činjenica da je u Hrvatskoj izglasан i poseban za-kon, Zakon o pravu na pristup in-

formacijama. Koliko se on poštuje, to je drugo pitanje.

Okolišna demokracija u Hrvatskoj tek treba zaživjeti

Kako bi građani imali slobodan pristup u potrebne podatke i dokumentaciju, znali proceduru donošenja odluka te kako koristiti svoje pravo učešća u odlučivanju, ključna je transparentnost na svim nivoima vlasti. Nadležnima bi trebalo biti od interesa da promoviraju obrazovanje u polju okoliša te da građane potiču na sudjelovanje jer upravo dobivanjem podrške šire javnosti, poboljšava se kvaliteta i provedba samih projekata, a što u krajnosti pogoduje i investitorima. Međutim, to se u praksi ne događa pa imamo slučajeve golfa na Srđu ili Plomina 3 gdje vlast građane uopće ne uzima u obzir kao partnera u suodlučivanju. Hrvatska, koja je potpisnica Aarhuške konvencije, time eklatantno krši vlastite propise - skrivajući dokumente, izbjegavajući odgovore, tačkići ključne podatke i ignorirajući svaku moguću relevantnu javnu raspravu o okolišnim pitanjima, a da o uključivanju prijedloga građana u same projekte i ne govorimo. Nažalost, takvih je slučajeva mnogo, previše. Čak i za benignije slučajeve po okoliš od ovih, primjerice gradnju kružnog toka ili gradske kanalizacije, administracija se pravi gluha i slijepa na zahtjeve građana i udrugu te pronalazi svakakve izgovore da ne odgovori na pitanja. Time ispada da okolišna demokracija u našoj zemlji još nije zaživjela iako je prošlo već više od dva desetljeća od rađanja tzv. demokratske države.

Iz arhive Zelene Istre: slučajevi kršenja Zakona o pravu na pristup informacijama te Aarhuške konvencije

U okvirima navodimo dva slučaja kršenja prava na pristup informacijama iz naše arhive. Time želimo građanima zornije prikazati što sve spada u kršenje prvog stupa Aar-

SLUČAJ KOLEKTORA U ŠIJANI, PULA

- Krajem siječnja 2013. zaprimili smo dojavu na Zeleni telefon da će se radi izgradnje trase oborinske kanalizacije u Ulici Starih statuta te Ulici 43. istarske divizije u Puli rušiti drvoredi.
- 4. veljače zatražili od gradske komunalne tvrtke Pula Herculanea presliku projekta krajobraznog uređenja na trasi kanalizacije.
- Nekoliko dana kasnije direktor Pula Herculane Igor Stari telefonski nam poručuje da oborinska kanalizacija i krajobrazno uređenje nisu u njihovoj ingerenciji. Vrlo neobično s obzirom da lokalnu javnost već godinama upravo Pula Herculanea informira o izgradnji gradske kanalizacije.
- 8. veljače projekt krajobraznog uređenja na trasi kanalizacije tražimo od Upravnog odjela za komunalni sustav i imovinu Grada Pule.
- 18. veljače primamo odgovor od Pula Herculane u kojem ponavljaju riječi direktora te uz to prilažu rješenje pročelnika gradskog odjela za komunalni sustav Damira Prhata, koji tvrdi da traženi projekt ne mogu dostaviti jer je u izradi.
- Zatraživši pomoć od Agencije za zaštitu osobnih podataka, nadležne za provedbu Zakona o pravu na pristup informacijama, dobivamo savjet da zahtjev periodički upućujemo, budući da tijelo javne vlasti još ne posjeduje, ali će posjedovati traženu informaciju.
- 21. veljače tražimo informacije od Upravnog odjela za komunalni sustav i imovinu o roku u kojem bi projektna dokumentacija trebala biti izrađena te molimo da nam se dokumentacija pošalje kada bude gotova. Na ovaj zahtjev nismo dobili nikakav odgovor.
- U Glasu Istre 27. ožujka Prhat govori o dokumentaciji kao da je završena pa ponavljamo zahtjev
- 29. ožujka Prhat tvrdi da je krivo protumačen te da ne zlorabimo Zakon o pravu na pristup informacijama (!)
- Zahtjev prema Prhatovom odjelu, kojim ponovno tražimo projekt krajobraznog uređenja, ponavljamo 2. svibnja.
- Osam dana kasnije Grad Pula ustupa naš zahtjev Herculanei, uz objašnjenje da Grad Pula ipak nije investitor te ne posjeduje i nema uvid u dokumentaciju (!).
- 17. svibnja iz Pula Herculane primamo izvod iz Idejnog projekta u kojem se na dostavljenoj stranici spominje mogućnost rušenja pojedinih stabala. Kako bismo provjerili navedene informacije tražimo i dobivamo presliku cjelokupnog Idejnog projekta.

huške konvencije, kao i Zakona o pravu na pristup informacijama. Važno je pri tome naglasiti da nije svaki odgovor koji daju nadležni zaista i odgovor. Netočne, nepotpune, nepravovremene informacije ili informacije koje ne govore ništa, također spadaju u kršenje Konvencije i Zakona jednako kao kada se građane sili da se obraćaju raznim odjelima, a svaki od njih tvrdi da nije nadležan. Zakon propisuje da određena instanca koja primi upit za koji nije nadležna, dopis mora sačaći prosljediti na pravu adresu. Građani ne moraju nužno poznavati cijelo komplikirano ustrojstvo javne uprave. Iz primjera je vidljivo da se tijela vrlo često znaju pozivati i na zaštitu autorskog djela, intelektualnog vlasništva ili poslovnu tajnu, da ne bi dokumente objavljuvali u javnosti, ali ni to nije u skladu s Aarhuškom konvencijom. Kada su u pitanju dokumenti koji se u sklopu neke javne rasprave daju na uvid javnosti, ne smije se zabraniti kopiranje dijelova ili dokumenata u cijelosti, kao što je to često slučaj. Pravo uvida ne može se odvojiti od prava na kopiranje dokumenta. Svi bi dokumenti koji se objavljaju za potrebe javnih rasprava trebali biti objavljeni na internetu. No, u Hrvatskoj ne samo da javne vlasti ignoriraju zahtjeve građana već se oglušuju čak i na rješenja Agencije za zaštitu osobnih podataka, koja ih poziva na obavezu poštivanja Zakona o pravu na pristup informacijama.

Samo 63 posto pravovremenih, potpunih i istinitih odgovora na zahtjeve Zelene Istre za pristup informacijama

Od siječnja do kolovoza 2013. godine Zelena Istra je tijelima javne uprave uputila ukupno 35 zahtjeva za pristup informacijama. Od toga je njih 22 dostavilo potpunu i istinu informaciju u predviđenom roku. Nepotpunih, neistinitih ili informacija dostavljenih izvan roka bilo je 6. Tražene informacije nismo primili 7 puta i to od Grada Pule, Općine Marčana, Zračne luke Pula, Pu-

SLUČAJ KRUŽNOG TOKA U ŠIJANI, PULA

- 21. veljače stiže upit na Zeleni telefon o sudbini stabala na gradilištu novog kružnog toka u Puli.
- 22. veljače upućujemo zahtjev za pristup informacijama Gradu Puli na čijim se internetskim stranicama projekt novog kružnog toka javnosti predstavlja kao projekt Grada Pule.
- 25. veljače stiže odgovor iz Grada da nemaju informacije o tome što se planira učiniti sa stablima (!) Upućuju nas na investitora, Hrvatske ceste, premda je već 22. veljače na stranicama Grada Pule objavljena vijest da se posjećena stabla planiraju donirati građanima za ogrev.
- Nakon drugog upita, Hrvatske ceste nam dostavljaju Rješenje Grada Pule, datirano 20. veljače, kojem se dozvoljava rušenje 64 stabla, što još jednom dokazuje da je Grad Pula znao o planovima za stabla.
- Hrvatske ceste, kojima je za pružanje informacija trebalo oko tjedan dana više od zakonski dozvoljenih 15, ne žele dostaviti presliku projekta krajobraznog uređenja, već nam omogućavaju samo uvid u projekt. To pravdaju zaštitom autorskih prava, u ovom slučaju prema Institutu IGH.
- Uvidom u projekt saznajemo da će srušiti ukupno 264 stabala (64 + 200-tinjak iz Šijanske šume) te umjesto toga zasaditi svega 14 pinija.
- Uputili smo žalbu Agenciji za zaštitu osobnih podataka zbog postupanja Hrvatskih cesta jer prema Zakonu dokumenti koji se pružaju na uvid, moraju se pružiti i u obliku preslike.
- 13. lipnja od Agencije smo primili zaključak u kojem se traži da Hrvatske ceste u roku od 15 dana moraju dostaviti presliku tražene informacije.
- Od Hrvatskih šuma tražili smo i dobili informacije o točnom broju posjećenih stabala i saznali da ih je čak 327.
- Od Hrvatskih cesta zatražili smo troškovnik projekta krajobraznog uređenja. Uputili su nas na stranice Narodnih novina te na stranice Hrvatskih cesta. Međutim, dokument nismo uspjeli pronaći, već samo nekoliko troškovnika, ali bez jediničnih cijena, te se nije moglo odrediti koliki je zbilja trošak krajobraznog uređenja budućeg rotora.
- Još jednim zahtjevom tražili smo dopunu informacije da bismo dobili odgovor da nam traženi troškovnik nisu "u mogućnosti dati zbog poslovne politike Hrvatskih cesta, odnosno profesionalnog odnosa prema autoru navedenih dokumenata, Institutu IGH".
- Ponovno smo se žalili Agenciji zbog pogrešne primjene Zakona o pravu na pristup informacijama.
- U međuvremenu smo putem drugog izvora došli u posjed troškovnika i utvrdili da se iznosi bitno razlikuju od onih koji su navedeni u rješenju Grada Pule od 20. veljače. O tome smo javno pisali, a Hrvatske ceste nisu nikada demantirale. Dapač, pozvali su nas na sastanak koji se održao 12. srpnja.
- 19. srpnja smo od Hrvatskih cesta primili presliku projekta krajobraznog uređenja, 3 tjedna nakon zakonom propisanog roka za dostavljanje informacije.
- Presliku troškovnika projekta krajobraznog uređenja još uvijek nismo dobili, ni nakon gotovo četiri i pol mjeseca od zahtjeva za pristup informacijama.

la Herculanee d.o.o., Kaštijuna d.o.o., Građevinske inspekcije u Pazinu i Ministarstva zaštite okoliša i prirode. Ova statistika ne obuhvaća površnice, zahtjeve za dopunu i žalbe Agenciji za zaštitu okoliša, na koje

smo potrošili mnogo vremena. Ako je udruzi s iskustvom teško doći do informacija, a koje bi trebale biti javne, građanima to često predstavlja nemoguću misiju.

Aarhuška konvencija raspetjava mrežu korupcije

Pozivanje na Aarhušku konvenciju vjerojatno ne bi ni bilo potrebno da javne vlasti rade svoj posao, odnosno da javni službenici utjelovljuju svoj naziv, da su zaista u službi javnosti. Međutim, privatni interesi, interesi gospodarskih moćnika bilo taj-

kuna ili sve češće multinacionalnih kompanija lobiranjem kroje zakone i utječu na donošenje odluka daleko od očiju javnosti. Vijećnici i saborski zastupnici često nalikuju Marionetama u službi kapitala, a mreža korupcije koja se pri tome stvara od ministara pa sve do nižih činovnika ima nesagledive posljedice na cijeli sustav. Upravo pristup infor-

macijama je prvi korak k njenom raspetljavanju, pa možemo stoga reći da je Aarhuška konvencija mnogo više od brige za okolišna pitanja, ona je temelj za stvaranje pravednijeg društva u kojem prava čovjeka i zaštita prirode, drugim riječima javni interes, zauzimaju prvo mjesto.

Odgovor Grupe građana za reguliranje problema buke koja djeluje u okviru Zelene Istre na članak u Glasu Istre : KOME SMETA BUKA, NEKA PRODA STAN

Manipulacija slušnim senzorima spada u najokrutnije tehnike mučenja bez upotrebe fizičke ili mehaničke sile (tzv. white torture), a izlaganje neprestanoj buci ili čak uskraćivanje normalnih zvukova iz okoline (ušnim čepićima) dovodi do teških psihičkih poremećaja

dane od negativnih utjecaja buke. Međutim, za stanovnike centra Pule i ove godine je poštivanje odredbi navedenog zakona ostalo samo na razini "BI TREBAO".

Stanari u centru Pule i dalje su učestalo izloženi prekoračenju dopuštenih razina buke. Zakon o zaštiti od buke dopušta da predstavnička tijela jedinica lokalne uprave i samouprave odlukom odrede lokacije na kojima je moguće dopušteno prekoračenje buke za vrijeme održavanja javnih manifestacija i to Grad Pula zloupotrebljava. Javnim manifestacijama proglašavaju se tako i zbivanja u privatnim ugostiteljskim objektima koja se sastoje od postavljanja zvučnika na terasu i šankova za prodaju pića na otvorenom. Zakon o zaštiti od buke također propisuje da se odlukama o održavanju javnih manifestacija određuju i ulice, dijelovi ulica i naselja, trgovi i druge lokacije u kojima je moguće prekoračiti dopuštene razine buke kao i putevi za dolaženje i odlaženje sudionika navedenih događanja, a da buka koja nastaje uslijed manifestacije ne smije u drugim ulicama ili dijelovima ulica, u ostalim

dijelovima istog naselja i drugim naseljima prelaziti dopuštene grane.

Granica pulskog zvučnog ludila – umjesto 45, građani noću trpe buku i do 95 decibela, a nadležni ništa ne poduzimaju

Odlukom Grada Pule o lokacijama i uvjetima za održavanje javnih skupova i manifestacija na području grada Pule pri održavanju kojih postoji mogućnost prekoračenja dopuštenih razina buke dozvoljeno je prekoračenje do 3 sata ujutro do 95 dB. No, dopušteno prekoračenje buke u Puli nije mogućnost, nego pravilo. Razina dopuštenog prekoračenja ne samo da je znatno više nego u nekim drugim turističkim gradovima gdje je dozvoljeno prekoračenje do 70 dB, nego se i ne kontrolira. Isto tako Odlukom su zapravo samo navedene lokacije na kojima je moguće održati događaj koji će prekoračiti dopuštene razine buke, ali se Odlukom, kao ni zaključcima građonačelnika ne određuju ulice, dijelove ulica i naselja u kojima je moguće prekoračenje dopuštene razi-

Početkom rujna u „Glasu Istre“ objavljen je članak pod naslovom „Pula ove sezone bez pritužbi na buku“. Čitatelj bi naivno mogao pomisliti da su se u Puli napokon počele poštivati odredbe Zakona o zaštiti od buke koji bi trebao štititi gra-

ne buke. Tako održavanje manifestacije u npr. Areni, Kaštelu, Portarati prekoračuje dopuštene razine buke i na mnogim udaljenijim područjima grada od područja na kojem se događaj održava.

Buka sa terasa ugostiteljskih objekata i nadalje je ostala nerješiv problem. Iako Zakon o zaštiti od buke jasno propisuje da buka od elektroakustičkih uređaja i ostalih izvora buke na otvorenom, u objektima registriranim za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, ne smije prelaziti najviše dopuštene razine buke (sukladno pravilniku kojim su propisane najviše dopuštene razine buke na otvorenom prostoru), odnosno 45 dB tijekom noći (noć je vrijeme od 23 do 7 sati ujutro), buka s pojedinih terasa često premašuje te razine, budući da 45 dB odgovara buci koju proizvodi normalni govor. Inspeksijski nadzor nad primjenom Zakona o zaštiti od buke provodi sanitarna inspekcija koja ne radi noću i nema dežurnu službu tijekom noći, a jedini su nadležni naložiti mjerenje buke. Ako se netko i prituži u uređovno radno vrijeme, javna je tajna da se većina mjerena buke u Puli provode uz prethodnu najavu. Komunalni redari također ne rade tijekom noći, a nisu ovlašteni ni mjeriti buku, niti naložiti mjerjenje buke pa nije jasno na koji način uopće mogu utvrditi prekoračenje buke. Policija, koju građani zovu tijekom noći, ne provodi inspeksijski nadzor nad primjenom odredbi Zakona o zaštiti od buke. U konačnosti, građani se nemaju kome obratiti. To je jedini razlog zbog kojeg se građani-žrtve nesnosne buke u centru grada Pule više ne obraćaju ni Sanitarnej inspekciji, ni komunalnim redarima. Da je novinarka koja je pisala članak provjerila u policiji broj prijava zbog buke, slika bi bila drugačija.

Također, i dalje je poseban problem terasa disco cluba Uljanik, koji iako je objekt registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, i ove ljeti pod nazivom „manifestacija“ repro-

ducira muziku na terasi (temeljem Odluke Grada Pule dopušteno prekoračenje buke), mada manje razine nego prethodnih godina. Nakon prestanka manifestacije nastavlja se s radom u unutrašnjosti objekta, dok širom ostaju otvorena vrata velike i male sale, i to do 05,00 sati - a što objekt koji radi noću ne bi smio, jer je prekoračenje dopuštenih razina buke uvijek prisutno tijekom rada objekta. No, kome da stanari okolnih zgrada upute pritužbe?? Godinama su se obraćali Sanitarnoj inspekciji u Puli i svim nadležnim institucijama. Što je poduzeto? Koje su mјere zaštite od buke provedene, a koje su po Zakonu o zaštiti od buke obvezna provoditi i osigurati provođenje tijela državne uprave, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne i fizičke osobe koje obavljaju registrirane djelatnosti. Ništa. Stanarima je ponuđena alternativa: trpite ili prodajte stan. Unatoč zaštiti stanovništva od buke koju bi trebala pružiti primjena odredbi Zakona o zaštiti od buke i unatoč činjenici da je Odluka Grada Pule temeljem koje se održavaju manifestacije utemeljena na Zakonu o zaštiti od buke koji je prestao sa važenjem još 17.03.2009. godine, a važeći Zakon jasno propisuje buku od objekata registriranih za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, građani centra Pule u stvarnosti nisu ni na koji način zaštićeni od buke.

Zdravstvene posljedice izloženosti prekomjernoj buci

Poznato je da izloženost prekoračenju dopuštenih razina buke indirektno utječe na psihomotoriku očitujući se razdražljivošću, dekoncentracijom, padom radnog učinka; na živčani, krvožilni, probavn i hormonski sustav što se može očitovati porastom krvnog tlaka, poremećajem u radu probavnih organa, naročito crijeva, suženjem vidnog polja te endokrinološkim i metaboličkim poremećajima. Buka iz okoliša

može rizik za infarkt povećati 2 do 3 puta, pokazalo je istraživanje čije je rezultate objavio European Heart Journal. Buka koja prelazi 85 dB ima štetno djelovanje na osjetilo sluha i ravnotežu te potiče agresivno ponašanje. Prema istraživanjima Svjetske zdravstvene organizacije o osjetljivosti na zvuk i tišinu govori i činjenica da manipulacija slušnim senzorima spada u najokrutnije tehnike mučenja bez upotrebe fizičke ili mehaničke sile (tzv. white torture), a izlaganje neprestanoj buci ili čak uskraćivanje normalnih zvukova iz okoline (ušnim čepićima) dovodi do teških psihičkih poremećaja.

Konstruktivni prijedlozi građana za rješavanje problema buke u gradu Puli – mari li tko za njih?

Prekoračenja dopuštenih razina buke u Puli obrazlaže se interesima turizma. No, nije nemoguće zadovoljiti potrebe za održavanjem zabavnih priredbi za stanovništvo i goste, a pri tome smanjiti izloženost građana buci i štetnim utjecajima buke. To se može postići na način da se na manifestacijama ne dozvoljava prekoračenje dopuštenih razina buke više od 70 dB uz onemogućavanje prelaska te razine i postavljanjem barijera za zaštitu od buke na lokacijama koje zbog svog položaja, kao primjerice Kaštel, stanovnike većeg broja ulica izlažu prekoračenju dopuštenih razina buke. Problem ugostiteljskih objekata rješava se uskladjenjem njihova rada sa važećim zakonima i pravilnicima. Iako je grupa građana za reguliranje problema buke prije skoro godinu dana uputila gradonačelniku i članovima Gradskog vijeća Grada Pule zahtjev za izmjenu i usklađenje Odluke sa važećim Zakonom o zaštiti od buke, dosad još ništa nije poduzeto.

Grupa građana za reguliranje problema buke koja djeluje u okviru Zelene Istre

Javna uprava educirana o važnosti dijaloga s građanima – održan ciklus seminara "Informiranje i sudjelovanje javnosti : Jeste li spremni za promjenu?"

U suradnji s udrugama Zelena akcija, Pan i Nobilis, Zelena Istra je u razdoblju od 24. do 27. rujna 2013. organizirala ciklus seminara pod nazivom «Informiranje i sudjelovanje javnosti: Jeste li spremni za promjenu? Alati za razumijevanje i primjenu transparentnog i inkluzivnog odlučivanja» namijenjen za predstavnike javne uprave na županijskoj i lokalnoj razini kako bi ih se potaknulo na dijalog s građanima u procesima odlučivanja u pitanjima od javnog interesa. Osim u Puli, seminar se održao u Karlovcu, Zagrebu i Križovcu, a u sklopu projekta organizirat će se i izbor primjera najbolje prakse sudjelovanja javnosti u Hrvatskoj. Podršku u organizaciji seminara pružili su Ministarstvo zaštite okoliša i prirode i Državna škola za javnu upravu. Riječ je o novom edukacijskom ciklusu u sklopu projekta "Dijalogom s civilnim društvom do boljeg okoliša", a bavi se provedbom Aarhuške konvencije koju čine tri stupa -

pristup informacijama, sudjelovanje javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, a koja u Hrvatskoj nailazi na niz prepreka.

Iako Vlada poduzima određene mjere kako bi se u praksi provodile odredbe i načela Aarhuške konvencije, one nisu dovoljne. Uvidjelo se da je potrebno ulaganje u izobrazbu predstavnika javne uprave te da oni moraju biti educirani o načinima jačanja transparentnosti i neometanog pristupa informacijama. Stoga je cilj seminara bio upoznati predstavnike tijela javne vlasti ne samo s obavezama koje proizlaze iz Aarhuške konvencije već, prije svega, s razlozima koji su doveli do njenog usvajanja, s okolišnom i demokratskom dimenzijom i učincima participativnog odlučivanja. Bilo je riječi i o mehanizmima na raspaganju javnosti u slučaju kršenja prava na informaciju i sudjelovanje. Kad je o primjeni Zakona o pravu na pristup informacijama (ZPPI) ri-

ječ, rezultati analize Gonga za 2012. (koje možete pogledati na http://gong.hr/media/uploads/dokumenti/20120927ProvedbaZakonao_pravnoprstupinformacijama.pdf) - potvrđuju njegovu manjkavu provedbu i potrebu za značajnijim poboljšanjima. Tijela javne vlasti još uvijek nisu sklona objavi detaljnijih informacija koje se odnose na financije, poput objava ugovora o javnim nabavama ili proračuna s kojim raspolažu i koliko ga odgovorno troše. Jedan od razloga je i izostanak sustavne i detaljne edukacije tijela javne vlasti. Do sličnih je zaključaka došla i Agencija za zaštitu osobnih podataka, nadležna za praćenje provedbe ZPPI-ja, u svom Godišnjem izvješću

<http://www.azop.hr/news.aspx?newsID=234&pageID=153>

- Najčešće se pravo na pristup informacijama odbija s obrazloženjem da je riječ o povjerljivim poslovnim informacijama ili se javna tijela pozivaju na intelektualno vlasništvo. U slučaju ograničenja prava na pristup informacijama javna tijela moraju provesti test javnog interesa, a to dosada u Hrvatskoj niti jednom nije učinjeno. Podaci pokazuju da bi u većini slučajeva da se napravio test, prevagnuo interes javnosti nad tajnošću podataka i da bi time informacije trebale biti dostupne, istaknula je doc.dr.sc. Lana Ofak sa zagrebačkog Pravnog fakulteta. U tijeku je izglasavanje povjerenika za informacije i formiranje inspekcijske službe za primjenu Zakona o pravu na pristup informacijama koji bi trebao poboljšati ovu praksu kao bi bila u duhu konvencije.

Budući da su primjeri dobre prakse

u Hrvatskoj vrlo rijetki i nepoznati, sudionici seminara imali su prilike od Enesa Čerimagića, pravnog stručnjaka iz Zelene akcije, čuti neke od dobrih primjera uključivanja javnosti, kao što je onaj o projektu recikliranja otpada na Krku te upoznati se s važnošću okolišne demokracije. Dr.sc. Branka Pivčević Novak iz Ministarstva zaštite okoliša i prirode zadužena za pripremu nacionalnog izvještaja o provedbi Aarhuške konvencije, navela je protokole i direktive na nivou EU i Hrvatske koji su uvedeni radi jačanja konvencije te je upozorila da je najviše problema u provođenju trećeg stupa. Iznijela je podatak da je odbor za usklađenost koji rješava prijave kršenja Aarhuške konvencije, dosada zaprimio 89 predmeta, većinom iz

Velike Britanije, a da jedan slučaj dolazi iz Hrvatske. - Odbor je dao za pravo udruzi za okoliši Sunce iz Splita koja se žalila na kršenje prava na sudjelovanje javnosti u donošenju plana gospodarenja otpadom na lokalnoj razini. Ovaj bi slučaj sada mogao utjecati i na ostale tako donesene planove, veli Pivčević Novak.

Vesna Montan iz Ministarstva zaštite okoliša i prirode zadužena za postupke procjene utjecaja na okoliš, iznijela je smjernice za informiranje i sudjelovanje javnosti u postupcima procjene utjecaja zahvata na okoliš. - Većina prostornih planova županija nije prošla postupak strateške procjene utjecaja plana i programa na okoliš jer je taj instrument uveden kasnije, ali kroz iz-

mjene i dopune planova, sada se to može provesti, dodala je. Sudionici, predstavnici tijela javne uprave, iznijeli su poteškoće u provedbi odredbi Aarhuške konvencije, a ovi će se podaci o problemima koji usporavaju punu primjenu Konvencije analizirati i nakon toga će se predložiti mjere za unapređenje postojećeg stanja.

Projekt "Dijalogom s civilnim društvom do boljeg okoliša" (eng. "Civil Dialogue for a Better Environment") financira Europska unija, a sufinancira Ured Vlade Republike Hrvatske za udruge. Za više informacija o projektu posjetite mrežnu stranicu projekta <http://aarhus.zelena-istra.hr/>

Pulski stručnjaci/kinje žele volontirati za uređenje krajobraza šijanskog rotora!

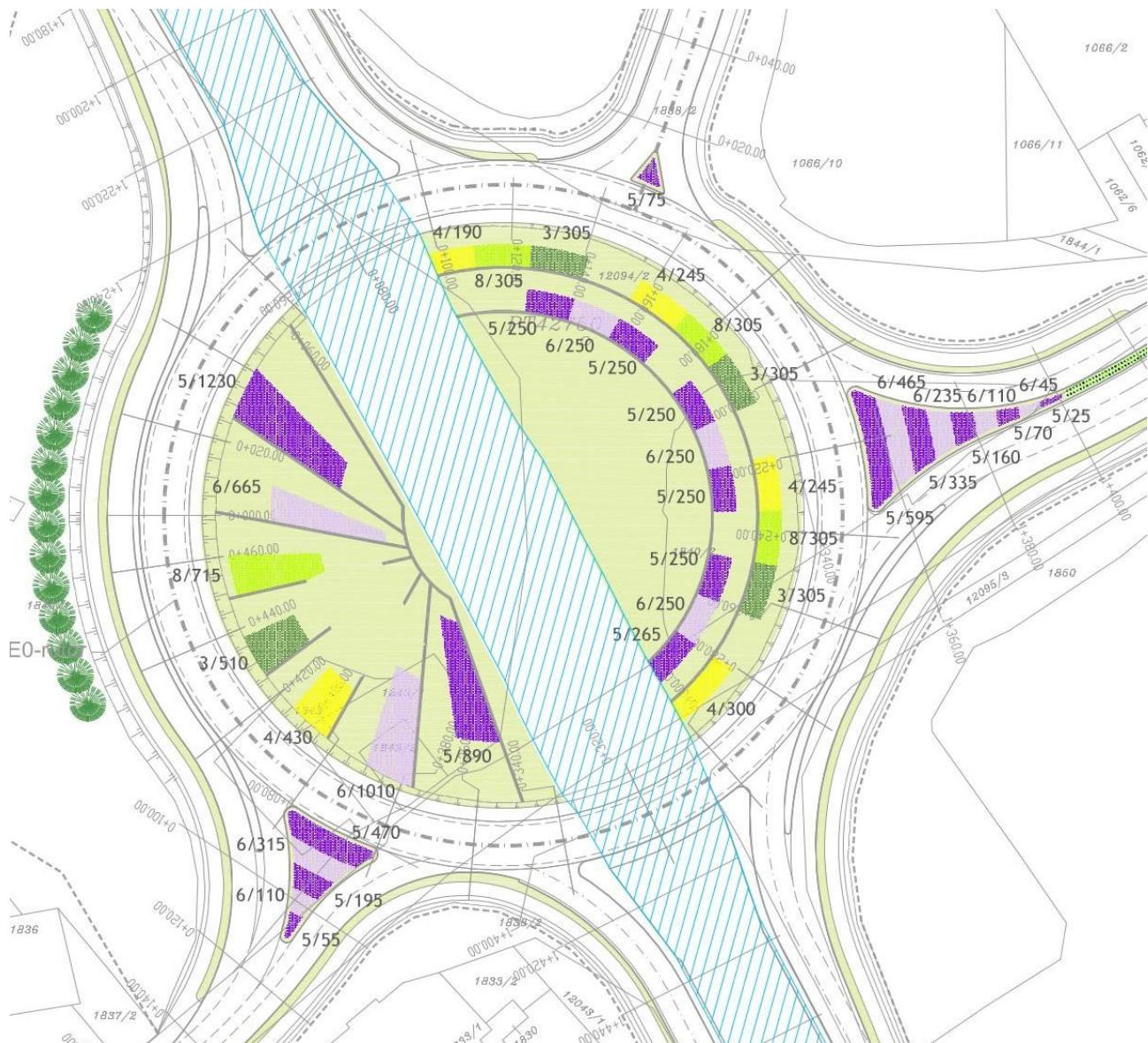

Sjećate li se još uvijek ovih plakata? Pulska gradska vlast brzo ih je zaboravila kada smo počeli postavljati pitanja o krajobrazu rotora.

Kako bismo, ponukani upitima naših sugrađana/ki, saznali više o tome na koji će se način urediti krajobraz rotora u Šijani, gotovo smo se pet i pol mjeseci dopisivali s Gradom Pulom i Hrvatskim cestama. Na naša pitanja o zelenim površinama rotora Grad Pula je, krajem

veljače, odgovorio da ne posjeduje informacije te da su za njih nadležne Hrvatske ceste. Nedugo nakon naših prvih članaka o ignorantskom odnosu Grada spram važnog projekta poput izgradnje rotora i uređenja zelenih površina rotora, gradski su upravljači u presudnu ulogu Hrvatskih cesta za krajobraz rotora, odlučili uvjeriti i javnost. S internetskih stranica Grada Pule tako su uklonili informacije koje su izgradnju rotora prikazivale kao projekt Grada Pule, a unatoč tome što su u vrijeme naših prvih upita finansirali i promo kampanju za rotor (jumbo plakati s natpisom "Gradimo novi kružni tok u Šijani!"), lokalni su vlastodršci o bezazlenim temama poput onih o zelenim površinama rotora održali – šutjeti.

Sve do sastanka održanog 12. srpnja u prostorima Zelene Istre, i Hrvatske su ceste šutjele o tome da projekt krajobraznog uređenja šijanskog rotora ipak plaća Grad, odnosno građani/ke Pule. Šutnju, ili, da bude-

mo precizniji, prešućivanje konačno je prekinuo direktor Hrvatskih cesta, Edo Kos, koji je Zelenoj Istri na spomenutom sastanku potvrdio i da je moguće izmijeniti projekt krajobraznog uređenja rotora te je obećao sastanak s gradonačelnikom Pule, Borisom Milićem. Podsjetimo, projekt krajobraznog uređenja kružnog toka u Šijani više-

struko smo kritizirali jer bi grada-ne/ke Pule stajao gotovo 4,4 milijuna kuna, dok bi se za ovaj iznimno visok iznos novaca na čak 17500 metara četvornih zelenih površina unutar i oko rotora zasadilo - svega 14 pinija, uz ukrasno grmlje i travu. Zamjenska sadnja za 327 stabala, koliko ih je posjećeno radi izgradnje rotora, ovim skupocjenim krajobraznim projektom nije bila predviđena, pa su građani (s obzirom na očiglednu potrebu za očuvanjem zelenog fundusa grada, održanjem kvalitete života u Puli i smanjenjem troškova za krajobrazno uređenje rotora), uz podršku Zelene Istre, inzistirali upravo na tome – zamjenskoj sadnji za svih 327 stabala!

Pinije i veliki kameni blokovi na rotoru – višestruko povoljnije rješenje govorilo bi o antičkom duhu Pule

Sukladno Kosovom obećanju, Zelena Istra bila je početkom kolovoza pozvana te je nazočila sastanku na kojem je, uz Kosa i Milića, sudjelovalo i pročelnik Upravnog odjela za komunalni sustav i imovinu, Damir Prhat. Dušica Radočić je ispred Zelene Istre iznijela prijedlog za krajobrazno uređenje šijanskog kružnog toka koji podrazumijeva volonterski angažman priznatih pulskih stručnjaka/kinja. Nastavno na komunikaciju s ovim stručnim osobama, Radočić je okupljenima predložila zamjensku sadnju stabala na samom

Iznos od gotovo 4,4 milijuna kuna, koliko bi iznosio trošak za provedbu Projekta krajobraznog uređenja Instituta IGH, čini 80 posto iznosa potrebnog da se podmire izdaci za finansijsku imovinu i otplatu zajma Grada Pule za prvih šest mjeseci 2013. godine

rotoru, a u slučaju da zelene površine rotora ne budu dostaune za zamjensku sadnju svih 327 stabala, i na ostalim zelenim površinama na području Pule. Radojić je također prenijela jednu od postojećih ideja da se među stabla na rotoru postave veliki kameni blokovi, rješenje koje je već primijenjeno prilikom uređenja Jaruna, a vrlo je efektno za velike površine na kojima detalji ne dolaze do izražaja. Uz prikladno osvjetljenje te sadnju vrste Pinus pinea, veliki bi kameni blokovi na samome ulazu u grad svim posjetiteljima/cama Pule jasno dali do znanja da je riječ o antičkom, rimskom gradu. Grad bi dio stabala i kamen mogao dobiti i iz donacija. S obzirom na to da bi na uređenju rotora radili volonteri, a pinije i njihovo održavanje koštaju znatno manje od ukrasnog bilja, prihvaćanjem ovog prijedloga Grad Pula uštedio bi mnogo proračunskog novca.

Gradonačelnik Miletić dao je na kolovoškom sastanku riječ da će se u

Puli potražiti potencijalne lokacije za zamjensku sadnju svih 327 stabala, a Radojić je ponudila povezivanje stručnjaka/kinja s Gradom. Iako je bilo teško pretpostaviti da ideje Grada Pule i Zelene Istre o uređenju krajobraza Šljanskog rotora imaju dodirnih točaka - pogotovo s obzirom na to da je Grad Pula sve nedavno odlučno prešućivao svoju nadležnost te se nikada nije niti jednom riječu očitovao na kritike građana/ki po pitanju projekta krajobraznog uređenja - Miletić se složio da je potrebno pronaći financijski manje izdašno, a estetski prihvatljivije rješenje. Kako bi ga pronašao, rekao je Miletić, Grad Pula planira objaviti i natječaj za novi projekt krajobraznog uređenja.

Hoće li građani/ke Pule dvaput plaćati za isti posao?

No, zašto bi građani/ke Pule, novcem kojeg izdvajaju u proračun grada i države, dva puta plaćali projekt krajobraznog uređenja jednog te istog rotora? Naime, ostaje nejasno iz kojeg su razloga Hrvatske ceste uopće pristupale izradi projekta krajobraznog uređenja i dodijelile te platile za ovaj posao Institutu IGH, ako je za uređenje krajobraza zapravo nadležan Grad Pula. I, kako to da se Grad Pula nije barem do te mjeri uključio u izradu ovog krajobraznog projekta kako bi projektantima Instituta IGH na vrijeme ponudio estetske i finansijske odrednice prihvatljive za gradski krajobraz? Naime, ovakvim bi postupanjem u doba žestoke recesije, konačno i zado-

voljavajuće krajobrazno rješenje bilo postignuto iz prvog pokušaja, a novcem višestrukim zaduženjima opterećenih hrvatskih poreznih obveznika ne bi se dvaput plaćalo za isti posao, koji je i iz prvog pokušaja trebao biti adekvatno obavljen.

Apel za angažiranje volontera/ki, odnosno transparentnost budućeg natječajnog procesa

Budući da vjerujemo da bi za gradski proračun i gradane/ke Pule povoljnije rješenje za uređenje krajobraza Šljanskog rotora bilo angažiranje volontera/ki, pulskih stručnjaka/kinja, ovim putem pozivamo Grad Pulu na daljnji dijalog i uspostavu suradnje putem Zelene Istre.

Međutim, sudeći po informacijama koje je u kolovozu objavio Glas Istre, čini se izglednjim da će Grad raspisati natječaj za izradu još jednog projekta krajobraznog uređenja. Bude li se, pak, išlo na gradski natječaj, upozoravamo na to da natječajni proces mora biti transparentan, a natječajni dokumenti objavljeni, tj. javni. Stoga pozivamo Grad Pulu i na to da na svojim internetskim stranicama pravovremeno objavi, a Zelenoj Istri putem e-maila dostavi poveznici/e na sve podatke od javnog značaja – od nacrtnog i opisnog, pa do troškovnog dijela novog projekta krajobraznog uređenja. Naime, jedino se na ovaj način može osigurati da Puljani/ke za vlastiti novac dobiju i odgovarajuću okolišnu i demokratsku protuvrijednost.

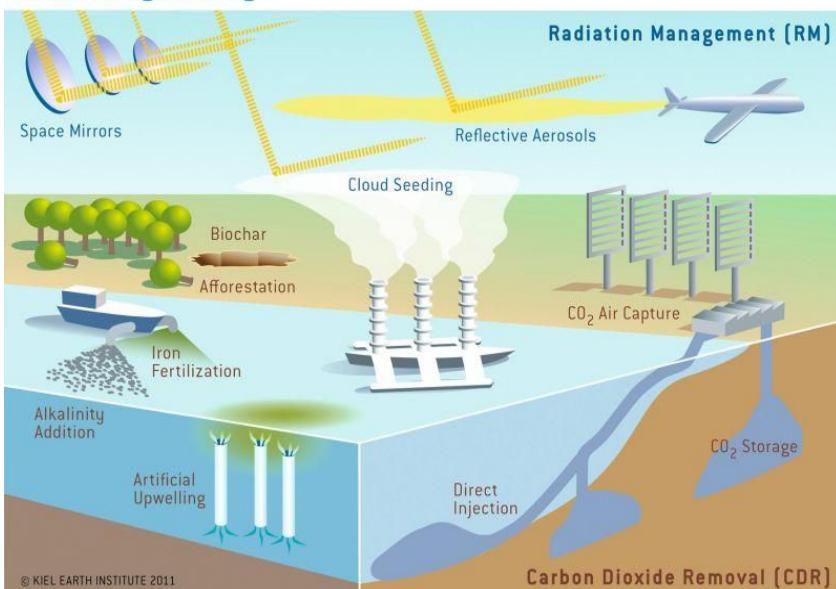
Dunja Mickov

Tijekom **srpnja i kolovoza 2013.** primili smo ukupno 26 prijava građana na Zeleni telefon. Od toga : gradnja 6, otpad 8, razno 8, zelene površine 3 i životinje 1. Tijekom mjeseca **rujna 2013.** godine primili smo ukupno 11 prijava građana na Zeleni telefon. Od toga : otpad 1, razno 3, šume 1, vode 2, zelene površine 2, zrak 1 i životinje 1.

Tragovi na nebu : teorija zavjere, geoinženjering ili vodena para?

Climate Engineering

Geoinženjering - namjerni zahvati velikih razmjera u Zemljine prirodne sustave za suzbijanje klimatskih promjena (Oxfordski rječnik)

Putem Zelenog telefona sve češće dobivamo upite građana o neobičnim tragovima na nebu. Građani tvrde da zrakoplovi obično nad pulskim i istarskim nebom ostavljaju gусте, bijele tragove u obliku pravilnih struktura (primjerice, rešetke, slova "x" i slično). Također, tvrde da se ovi tragovi na nebu, šireći se u obliku poluprozirnih oblaka/sumaglice, zadržavaju mnogo sati, za razliku od tragova komercijalnih, putničkih zrakoplova koji se nad nehom zadržavaju tek kratko vrijeme (uglavnom nekoliko minuta). Osim toga, građani su primjetili da putnički zrakoplovi lete na većim visinama od zrakoplova za kojima ostaju sporni tragovi te izražavaju svoju zabrinutost, kako za zračni prostor, odnosno nacionalnu sigurnost Republike Hrvatske, tako i za vlastito zdravlje i okoliš. Do sada, kako se čini, niti jedno tijelo javne

vlasti nikada nije i službeno objasnilo pojavu ovih tragova, odnosno analiziralo njihov sadržaj i objavilo rezultate.

U rujnu su nam građani dostavili fotografije tragova na nebu nad Pulum, za koje ujedno posjedujemo i informacije o vremenu i mjestu njihova nastanka. Zatražili smo konkretnе informacije od Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo te od Zračne luke Pula. Iz Zračne luke Pula dobili smo odgovor da se radi o zrakoplovima koji lete na velikim visinama i koji su samo u preletu pulskog zračnog prostora te stoga nemaju informacije o njima. Iz Agencije za civilno zrakoplovstvo dobili smo puno opširnije tumačenje u kojem navode da u Republici Hrvatskoj kao niti u Europskoj Uniji nije pronađen niti jedan dokaz koji bi ukazivao na ispuštanje kemijskih supstanci iz zrakoplova koji lete na velikim visinama.

Također, objašnjavaju da "se radi o nusproizvodu sagorijevanja tekućeg goriva nastalih depozicijom vodene pare koja se iz agregatnog stanja, zbog temperatura nižih od -40 pretvara u led." Oblici tragova na nebu poput krugova, mreža, rešetki i slično isključivo su posljedica strogo utvrđenih pravila i postupaka koji

vrijede u zračnom prometu. Primjerice, rešetkasta struktura tragova na nebu govori o presijecanju različitih zračnih koridora kojima avioni leti i sl. Tvrde i da dužina tragova na nebu te vrijeme njihova ostanka na nebu ovisi isključivo o atmosferskim prilikama, visini na kojoj avion leti, brzini i smjeru vjetra, vlažnost zraka. Primjerice, ako je vjetar slab i vlažnost velika, tragovi će biti veliki i dugo vremena vidljivi. Dodaju i kako niti jedan zrakoplov koji koristi hrvatski zračni prostor ne može ostati neidentificiran. Svi podaci vezani uz tip zrakoplova, visinu na kojoj lete te odredištu poznati su Hrvatskoj kontroli zračne plovidbe.

S druge strane, ljudi koji ne žele prihvati ovakva objašnjenja "o kondenzacijskim tragovima" iznose razne teorije, od kojih su neke, usuđujemo se reći – i pretjerane. No, ne možemo zanemariti sve češće rasprave o tzv. chemtrailovima kao i činjenici da tragovi koje primjećujemo na nebu traju začuđujuće dugo, satima i raspršuju se u svim smjerovima. Činjenica je i da postoje brojna istraživanja o geoinženjeringu sa svrhom utjecaja na klimatske promjene, (<http://www.climate-engineering.eu/home-35.html>), a pri Sveučilištu Oxford razvijen je čak geoinženjerski program koji nastoji surađivati s društvenom zajednicom

po pitanju tema povezanih s geoinženjeringom te provesti istraživanje nekih od predloženih geoinženjerskih tehniki. Program ne zagovara primjenu geoinženjeringa, već zagovara provođenje istraživanja socijalnih, etičkih i tehničkih aspekata geoinženjeringa. Ovo istraživanje, smatraju pri Sveučilištu Oxford mora

se provoditi na transparentan način koji svim članovima društva dozvoljava pristup relevantnim informacijama.

Pozabavivši se ovom temom shvatili smo da je vrlo kompleksna i da iziskuje puno istraživanja no, ne može se osporiti da postoje brojne metode geoinženjeringu koje se već ne-

ko vrijeme primjenjuju, istražuju i planiraju provesti. Pitanje je jesu li spomenuti tragovi posljedica takvih zahvata ili nečeg drugog.

Dunja Mickov
Irena Burba

Hoće li biti riješeni slučajevi kršenja zakona RH u umaškom naselju Rožac?

Tijekom proteklih mjeseci na servis Zelenog telefona zaprimili smo pozive građana iz naselja Rožac u Umagu koji nisu uspjeli s komunalnim redarima i nadležnim tijelima uspostaviti pozitivnu komunikaciju u rješavanju slučajeva kršenja Zakona o zaštiti prirode, Zakon o zaštiti okoliša i Zakona o gradnji. Prema njihovim riječima, u njihovom su naselju nesavjesni građani prvo srušili 3 velika stabla (lipa, trešnja i višnja) na javnoj površini i u njihovu zamjenu posadili male čemprese. Budući da nas je, kao i prijavitelje ovog slučaja, zanimalo tko im je izdao dozvolu za rušenje i navodi li se točno u dozvoli koja veličine i koja zamjenska stabla trebaju posaditi te tko je nadalje zadužen za održavanje posaćenih čempresa, poslali smo službeni dopis nadležnim u Gradu

Umagu. Nažalost, nismo dobili odgovor, iako smo im službeni dopis još jednom poslali i u kolovozu 2013. godine.

Potom su isti pojedinci na javnoj površini izgradili svojevrsnu rampu, iako je na tom dijelu prema PP-u Grada Umaga trebao biti obilježen pješački prijelaz do autobusne stanice za gradski prijevoz. Sukladno tome, i ovaj smo slučaj poslali nadležnim u Umagu, kao i gradevinskoj inspekciji u dva navrata, u srpnju i kolovozu 2013., ali odgovor još uvijek nije stigao niti na jedan komunikacijski kanal kojim raspolažemo - telefon, faks i e-mail.

I u konačnici, isti su pojedinci prekršili i Zakon o zaštiti okoliša, budući da su bespravno u mjesecu rujnu 2013. odložili veliku količinu gradevinskog/drvnog materijala, stvo-

riviši na taj način svojevrsno divlje odlagalište otpada. I u ovom smo slučaju obavijestili nadležne službe, tražeći odgovor radi li se o privatnoj ili javnoj površini, ali odgovora ili barem slova kojim pokazuju dobru volju da je nešto istraženo ili poduzeto, nema.

Moramo priznati da nas jako iznenadjuje nereagiranje nadležnih službi na građanske pozive i naše dopise. Naime, prema našem mišljenju, možda ne moraju reagirati na činjenicu da se u tri navrata radi o istim počiniteljima, ali su svakako trebali reagirati na očigledno kršenje tri zakona RH u jednom naselju u vrlo kratkom vremenskom razdoblju. Nadalje, pitamo se, zar ih ne brije negativna poruka koju svojim neradom šalju sugrađanima?

Rudija Pavličević

JOŠ JEDAN SLUČAJ ZELENOG TELEFONA S POZITIVNIM ZAVRŠETKOM

Sanirano divlje odlagališta otpada u rimskom kamenolomu Pećine u Banjolama

Tijekom ljetnih mjeseci na servis Zelenog telefona zaprimili smo pozive građana Banjola i Medulina koji su nas izvijestili da kamioni tvrtke Albanež d.d. dovoze krupni otpad te ga odlažu u neposrednoj blizini kampa Indije kod starog rimskog kamenoloma, ali i u ostalim dijelovima Općine Medulin, odnosno upravo na istom mjestu gdje je odlagan mulj iz medulinske rive (prva slika u članku). Podsjetimo, tim smo se slučajem bavili protekle godine u nekoliko navrata, točnije od travnja do rujna 2012., te je u konačnici inspektorica za zaštitu okoliša donijela rješenje u kojemu je navedeno da je trgovačko društvo Buža d.o.o. iz Medulina prekršilo Zakon o zaštiti okoliša te da mora sporni mulj otkloniti.

Budući da su nam građani prijavili da otpad dovoze kamioni tvrtke Albanež d.d., komunalnog poduzeća nadležnog za zbrinjavanje otpada na području Općine Medulin, prvo smo nazvali, a potom i uputili službeni dopis njihovom direktoru. U dopisu smo ga zamolili da nam objasni zašto zaposlenici tvrtke odlažu otpad na područja koja za to nisu namijenjena i tko im je izdao dozvolu za takve nezakonite radnje. U dopisu smo nglasili da su na tim spornim područjima postavljeni i općinski natpisni zabrane odlaganja otpada, što u konačnici građanima nikako ne daje dobar primjer brige o okolišu i prirodi.

Direktoru smo također objasnili da divlja odlagališta otpada najčešće i nastaju upravo zbog toga što je jed-

Pećine prije sanacije

nom neki nesavjestan građanin ili, pak, zaposlenik privatne, odnosno javne tvrtke prema nalogu poslodavca odložio otpad u prirodu i okoliš, dok nakon toga ostali samo slijede takav loš primjer.

Na službeni e-mail udruge uskoro je stigao i odgovor u kojemu se navodi da su vozila tvrtke Albanež d.d. doista dovozila otpad u napušteni rimski kamenolom, ali i da se is-

ključivo radilo o tzv. zelenom i građevinskom otpadu u svrhu sanacije istog koja mora biti gotova do 2015. godine. Naime, dovezenim zelenim i građevinskim otpadom bagerima bi se zatrpanjale rupe u kamenolomu. U svom odgovoru direktor također navodi da su, nažalost, mnogi građani vidjevši kamione njezove tvrtke zloupotrijebili tu situaciju te su bez njihova znanja na

Pećine poslije sanacije

Vrijedni i veseli nogometari NK Banjole

području kamenoloma započeli odlagati otpad, što je uzrokovalo nastanjanje divljeg odlagališta otpada.

Osim toga, direktor je također naveo da će Albanež d.d. svakako poštiti mjere nadzora s ciljem sprje-

čavanja dovoza novih količina smeća, ali i da će učiniti sve da bi ovo divlje odlagalište otpada bilo saniрано.

Što nam je obećao, direktor gore navedene tvrtke je i učinio. Divlje odlagalište otpada u rimskom kamenolomu Pećine u Banjolama u potpunosti je sanirano, a ista je površina i pošumljena novim stablima. Što napisati, nego jedno veliko BRAVO za uloženi trud i pružen pozitivan primjer da zajedničkim zlaganjem i postojanjem dobre volje okolišni problem može dobiti svoj pozitivan epilog.

U akciji sanacije, čišćenja i pošumljavanja kamenoloma Pećine sudjelovali su djelatnici tvrtke Albanež d.d. i članovi Nogometnog kluba Banjole (veterani i mladež), dok je radove izvodila Šumarija Pula. Prva akcija trajala je od 9. do 13. rujna 2013. godine, a tom je prilikom posađeno ukupno 423 sadnica crnike i crnog bora te je na to područje dovezena i nova plodna zemlja. Prema navodima iz službenog e-maila, ovom je akcijom završen veći dio sanacije odlagališta.

Što se tiče područja na kojemu je odlagan mulj iz medulinske rive, u službenom odgovoru nije bilo riječi, ali nas je direktor Albaneža d.d. pozvao na razgovor o čijim ćemo vas rezultatima izvijestiti u nadolazećim brojevima ZInfo-a.

Rudija Pavličević

Aktivnosti Zelene Istre finansijski podržavaju

Želite postati član Zelene Istre?

Učlaniti se u Zelenu Istru vrlo je jednostavno! Sve što trebate učiniti jest **ispuniti pristupnicu**, vlastoručno je potpisati te nam je dostaviti na jedan od sljedećih načina :

- ✓ **osobno** u naš ured u Društvenom centru Rojc, Gajeva 3 (3. kat, desno), Pula
- ✓ **poštom** na adresu Udruga Zelena Istra, Gajeva 3, 52100 Pula

U oba ova slučaja za učlanjenje u Zelenu Istru potrebna je samo **1,00 kuna**. Ukoliko nam pristupnicu dostavljate putem pošte, kunu možete ubaciti u kuvertu, zajedno s pristupnicom. Pristupnicu možete pronaći na <http://www.zelena-istra.hr/?q=node/1254>

Na istoj stranici možete pronaći i više informacija o tome kako možete donirati sredstva za naše aktivnosti. Svakom vašom donacijom Zelenoj Istri podržavate očuvanje najvrijednijih i najljepših prirodnih bogatstava te cijelokupnog čovjekovog okoliša, kao i sudjelovanje javnosti u procesu donošenja odluka iz područja zaštite okoliša.

Vrste članstva :

Redovno - redovitim članom/icom Udruge može postati svaka punoljetna osoba koja izjavom iskaže interes da aktivno sudjeluje u radu Udruge te odlučuje na sjednicama Skupštine.

Podržavajuće - podržavajućim članom/icom Udruge može postati svaka osoba koja podržava ciljeve i načela rada Udruge, a zbog svojih obaveza, mjesta stanovanja, bolesti ili drugih razloga nije u mogućnosti aktivno sudjelovati u radu Udruge.

Ukoliko želite biti u tijeku i primati informacije o našem radu, možete se predbilježiti za naš mjesečnik ZInfo. ZInfo je besplatan web mjesečnik Zelene Istre iz kojeg možete saznati sve o najvažnijim i aktualnim aktivnostima naše Udruge. Kako biste primili naredni broj mjesečnika, pošaljite nam e-mail na udruga-zelena-istra@pu.t-com.hr, a u polje "Subject" ("Predmet" ili "Tema") upišite "ZInfo".

Arhivu sa svim dosadašnjim izdanjima ZInfo pronađite na web adresi <http://www.zelena-istra.hr/zinfo/>